

## Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: Regional sundhed

J.nr.: 2003-12140-54

Sagsbeh.: SEB

Fil-navn: Dokument 6

### **Besvarelse af spørgsmål nr. 3 (L 140), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. februar 2006**

#### **Spørgsmål 3:**

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. januar 2006 fra Mårten Breum, jf. L 140 – bilag 5"

#### **Svar:**

Mårten Breum, der oplyser, at han i 1982 blev psykisk syg, forholder sig med udgangspunkt i sine egne erfaringer fra mødet med psykiatrien, til forslaget om tvungen opfølgning efter udskrivning.

Mårten Breum stiller blandt andet spørgsmålsteget ved retssikkerheden for de patienter, der kan blive omfattet af en beslutning om tvungen opfølgning og anfører, at lovforslaget vil give "overlægerne såvel den dømmende (besluttende), som den udøvende magt over tusinder af mennesker, hvis eneste brøde er, at de er psykisk skrøbelige".

Regeringen er helt opmærksom på, at en beslutning om tvungen opfølgning af patienten i situationen vil kunne opleves som en meget indgribende foranstaltning, og at den derfor skal forbindes med stærke retssikkerhedsgarantier.

En beslutning om tvungen opfølgning bliver ifølge forslaget forbundet med effektive klagemuligheder og muligheder for domstolsprøvelse. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at en klage over tvungen opfølgning tillægges opsættende virkning. Det indebærer, at tvungen opfølgning ikke kan iværksættes, før det psykiatriske patientklagenævn har behandlet klagen, såfremt patienten, evt. i samråd med den obligatorisk tildelte patientrådgiver ønsker at klage over beslutningen om tvungen opfølgning. Hvis patienten får medhold ved det psykiatriske patientklagenævn, som skal træffe afgørelse i sagen inden 7 hverdage efter klagens modtagelse, kan den tvungne opfølgning ikke iværksættes. Hvis patienten ikke får medhold ved det psykiatriske patientklagenævn, kan afgørelsen indbringes for retten.

Mårten Breum antager, at forslaget blandt andet skulle være motiveret af pressens omtale af de meget tragiske tilfælde, hvor psykisk syge har begået alvorlig kriminalitet.

Jeg vil understrege, at baggrunden for forslaget alene er et ønske om at bane vejen for et værdigt liv for de patienter, som vi indtil nu ikke har kunnet hjælpe, og som gang på gang som følge af ophør med medicinsk behandling er blevet så syge, at de må tvangsindlægges ved politiets hjælp. Men det er da naturligvis glædeligt for alle parter, hvis tvungen opfølgning kan hjælpe patienter til at undlade at begå kriminalitet, som måtte have været forårsaget af deres sygdom.